

19. festival
Lezbičnega in
gejevskega filma

slovenska kinoteka ljubljana • 30.11. - 7.12.2003

nedelja, 30. november
20.00

NA ZAČETKU

(AU COMMENCEMENT)

Belgija, 2003, barvna risanka, angl. pod.,
3min, Beta

Scenarij: Philippe Carreau & Laurent
Leprince

Režija in animacija: Laurent Leprince

Glasba: Nestor Benito

Zvok: Christian Martin (Time for Action)

Montaža: Marc Urlus in Bruno Laboure

Gejevskima spermijema nikoli ni
bilo namenjeno oploditi jajčeca.
Toda kaj če Življenje odloči
drugače?

Two gay sperms were never meant to fertilize
an egg. But what if Life decides otherwise?

nedelja, 30. november
20.00

KDO SE BOJI JERRYJA SPRINGERJA

Slovenija, 2003, instant filmska
telenovela, 81 min, Beta, premiera!

Scenarij in režija: Blaž Štrukelj alias leo spai, asistent režije: Luka Sagadin
Glavne vloge: Linda Šimič, Maja Merljak, Miha Arh, Samo Jakoš, Ivo Godnič, Dejan Gradišnik, Uroš Kavčič, Sebastjan Vovk, Igor Katanič
Glasba: Kian De Bonaldi, DJ Psiho, Yanoosh
Zvok: Azra Kamberi
Montaža: Janko Badovinac in leo spai
Direktor fotografije: Ivan Merljak
Produkcija: Cinema ŠKUC v sodelovanju s ŠOU v Ljubljani, RTV Slovenija, Ventura Company in Studiom Zmajček

Živimo v času instant televizije, instant kosil, instant službe, instant zakonskih zvez in nasploh instant družbe. Kdo se boji Jerryja Springerja je histerična filmska telenovela, v kateri kraljujeta kvazi svetovljanska modna urednica Samanta in njen boemski mož Dario. Čeprav je njun zakon pred popolnim polomom, Samanta povabi na večerjo svojega novega nameščenca Petra in njegovo zaročenko Jano. Večerja, sicer dostavljena iz bližnje restavracije, se kaj hitro sprevrže v repertoarno obračunavanje med zakoncema, ko pa v igro vstopijo še alkohol in opojne substance, dobi zgodba nove razsežnosti; Samanti je očitno všeč njen novi sodelavec, ta pa diskretno pogleduje za njenim možem Dariom. Večerja se spreobrne v večdnevno sobivanje, ki mu ni videti konca ...

PO FILMU PREDSTAVITEV USTVARJALCEV
FILMA IN TRADICIONALNA FESTIVALSKA
POGOSTITEV V KINOTEKI!

We live in a time of instant television, instant lunches, instant jobs, instant marriages and an altogether instant society. *Who's Afraid of Jerry Springer* is a hysterical soap-opera movie that focuses on a pseudo-worldly fashion editor Samanta and her bohemian husband Dario.

Although their marriage is about to completely fall apart, Samanta invites her new assistant Peter and his fiancée Jana over for dinner. When alcohol and other intoxicating substances come into play, the story expands onto a whole new level. It is quite obvious that Samanta likes Peter. He, on the other hand, has his eyes set on Samanta's husband Dario.

ponedeljek, 1. december
20.00

TODA BILA SEM DEKLE

(BUT I WAS A GIRL)

Nizozemska, 1998, dokumentarni film,
angl. pod., 69 min, Beta

Scenarij in režija: Toni Boumans
Pomočnik režiserja in intervju s Friedo
Belinfante: Klaus Müller
Produkcija: Frame Media Productions

Toda bila sem dekle je dokumenta-
rec o Nizozemki Friedi Belinfante
(1904-1995), lezbijki, ki je postala
prva dirigentka v predvojnem Am-
sterdamu, vendar se je morala po
nemški invaziji odpovedati obetavni

glasbeni karieri. Razpustila je svoj
orkester in začela politično delovati
v podzemlju; sprva je sama ponare-
jala dokumente za Jude in Judinje,
ki so se skrivali, pozneje pa skupaj
z gejevskim pisateljem Willemom
Arondeusom. Oba sta sodelovala pri
napadu na register amsterdamskega
prebivalstva leta 1943, ki velja za
najdrznejši podvig nizozemskega
odporniškega gibanja. Frieda Be-
linfante je preživela kot ena redkih
članov takratne skupine in sicer tako,
da se je več mesecev skrivala v moški
preobleki. Pozimi leta 1944 je prek
Belgije in Francije pobegnila v Švico,
kjer je bila internirana v begunskem
taborišču. Po vojni se je vrnila na
Nizozemsko, leta 1947 pa se je pre-
selila v Združene države Amerike.
V zgodnjih petdesetih je ustanovila
Orange County Philharmonic Orc-
hestra, ki mu je dirigirala več let.

Dokumentarni film o tej izjemni
glasbenici in osebnosti je zasnovan
na intervjuju Klause Müllerja, iz leta
1994, s tedaj devetdesetletno Friedo
Belinfante.

PO PROJEKCIJI FILMA PREDSTAVITEV IN
POGOVOR S SOUSTVARJALCEM FILMA
KLAUSOM MÜLLERJEM!

But I was a girl tells the story of Dutch Frieda
Belinfante, a lesbian who became the first
female conductor in prewar Amsterdam, but
retreated from a promising musical career
after the German invasion of the Netherlands.
Instead she dissolved her orchestra and went
underground working with Dutch resistance.
Frieda Belinfante survived, for months hiding
in men's cloth. After the war she emigrated
to the United States, founded the Orange
County Philharmonic Orchestra and was its
conductor for many years.

torek, 2. december
20.00

NJEGOV BRAT

(SON FRÈRE)

Francija, 2002, drama, angl. pod.,
95min, 35mm

Scenarij (po besedilu Philippa Bessona)

in režija: Patrice Chéreau

Glavne vloge: Bruno Todeschini, Eric
Caravaca, Nathalie Boutefeu, Maurice

Garrel, Catherine Ferran, Antoinette

Moya, Sylvain Jacques, Fred Ulysse

Fotografija: Eric Gautier

Brata Thomas in Luc se po več letih odtujenosti ponovno zbližata. Razlog za to je nenavadna krvna bolezen starejšega brata, zaradi katere obišče svojega gejevskega brata. Vljudnostno srečanje se spreminja v ponovno utrjevanje bratskih vezi. Thomasovo zdravstveno stanje se nenehno slabša, Luc pa ga zvesto spremlja. Prvič odkrito spregovorita o pokopanih bolečinah, medsebojnih izdajah, bratovski podpori in končno o Lucovi homoseksualnosti. Thomas spozna tudi Lucovega ljubimca Vincenta. Ko hoče Luc bratu pojasniti, da njegova zveza z moškim ni tako trdna, kot je videti, se začne krhati še ljubezen med Thomasom in njegovim dekletom Claire. Ko Claire odhaja, ji Luc zaupa, da je bil njegov brat nenazadnje prvi moški, katerega se je dotaknil. Thomas ne obžaluje dekletovega odhoda, saj sprejema le

še bratovo bližino in pomoč. Bolj ko se razgaljajo prijateljske, sorodstvene in ljubezenske vezi, bolj Thomas hira in spoznava, da mu po operaciji ne bo bistveno bolje. Zdravniki mu povedo, da ga bodo vedno ogrožale krvavitve. Po operaciji Thomas in Luc preživljata mirne dneve v hiši ob morju. Nekega dne se Thomas kljub šibkemu zdravju odpravi v morje. – Mojstrovina nam že znanega režiserja (Ranjeni moški). SREBRNI MEDVED ZA FILMSKO REŽIJO, BERLINALE 2003!

Thomas and Luc, the two brothers with a problematic relationship in the past, find together again when the elder one gets a dangerous disease and asks his brother to accompany him to several doctors. Thomas accepts his death and has chosen to await his last hour in the house by the sea, the house of his childhood. And brothers get to know each other again.

sreda, 3. december
20.00

AIMÉE IN JAGUAR

(AIMÉE & JAGUAR)

Nemčija, 1998, drama, angl. pod.,
125 min, brez vstopnine!

Scenarij: Max Färberböck in Rona
Munro po literarni predlogi Erice
Fischer

Režija: Max Färberböck

Glavne vloge: Maria Schrader, Juliane
Köhler, Johanna Wokalek, Heike
Makatsch, Elisabeth Degen, Detlev Buck

Glasba: Jan A. P. Kaczmarek

Zvok: Michael Kranz

Montaža: Barbara Hennings

Fotografija: Tony Imi

Produkcija: Günter Rohrbach in Hanno
Huth

Filmska pripoved temelji na resnični ljubezenski zgodbi žensk, ki sta med 2. svetovno vojno živeli v Berlinu. Lilly Wust, mlada mati in žena nemškega vojaka, leta 1943 spozna Judinjo in

članico odporiškega gibanja Felice Schragenheim, ki ji življenje postavi na glavo. Ženski se strastno zaljubita, kljub razlikam in nenaklonjenim okoliščinam; Lilly je namreč nacistična super mama, ki je dobila nagrado za »proizvodnjo« arijskih, rasno čistih sinov za domovino, Felice pa dela pri nacističnem časopisu in tihotapi informacije v judovsko podzemlje. Ko se Lillyn mož vrne s fronte in zaloti svojo ženo v postelji z ljubico, se zgodi nekaj še bolj neverjetnega: Lilly se odloči, da se bo ločila. Felice ji prizna, da dela za odporiško judovsko organizacijo, a Lilly jo vseeno vzame k sebi. Tako zaljubljenki sredi zavezniškega bombardiranja in nacističnega terorja preživita 18 srečnih mesecev. Nekega avgustovskega večera leta 1944 pa ju po brezskrbnem kopanju v njenem stanovanju pričaka gestapo ... Ker Lilly ni mogla rešiti Felicinega

življenja, je med vojno rešila življenja treh Judinj. Prav tako se je odločila, da njuna zgodba ne bo šla v pozabo. Pol stoletja pozneje je pokazala pisma in fotografije Eriki Fischer, ki je leta 1994 napisala uspešnico o njuni romanci. Ta roman je predloga za priljubljeni film o Aimée in Jaguar, kakor sta se poimenovali v pismih.

SREBRNI MEDVED ZA GLAVNI ŽENSKI VLOGI,
BERLINALE 1999!

Aimée & Jaguar is based on the true love story of two women in Berlin during World War II - amid the constant threat of bombing raids and despite certain persecution. For one of the woman, Lilly Wust, a young mother married to a German officer, it will be the most decisive experience of her life. For the other, Felice Schragenheim, a Jew and a member of an underground organization, it signifies hope for life and survival.

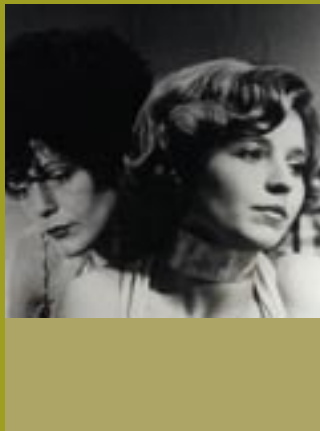
četrtek, 4. december
20.00

GRENKE SOLZE PETRE VON KANT

(DIE BITTEREN TRÄNEN DER PETRA VON
KANT)

Nemčija, 1972, drama, slov. pod.,
124 min, 35mm

Scenarij (po lastni gledališki predlogi)
in režija: Rainer Werner Fassbinder
Glavne vloge: Margit Carstensen, Hanna
Schygulla, Irm Hermann, Eva Mattes,
Katrín Schaake, Gisela Fackeldey
Glasba: Giuseppe Verdi
Montaža: Thea Eymesz
Fotografija: Michael Ballhaus
Produkcija: Rainer Werner Fassbinder

Arogantna in samozadostna modna
oblikovalka Petra von Kant živi v
razkošnem ateljeju s svojo pomočnico
in služabnico Marlene, ki brez besed
izpolnjuje vse njene ukaze in prenaša

vse njene muhe in nesramnosti. Petra
se zaljubi v dobrih deset let mlajšo in
zelo očarljivo Karin, ki se nemudoma
znajde na vrhu hierarhično urejene
trojke. Petra hoče Karin samo zase,
Karin pa hoče izkoristiti premožno
Petro, vendar tako, da ne bi izgubila
svoje svobode. Ko pa se Karinin mož
nepričakovano vrne iz Avstralije, se
ona vrne k njemu. Zapuščena Petra
je čisto obupana, toda počasi začenja
razumeti, da pravzaprav ni resnično
ljubila Karin, ampak jo je hotela le
posedovati kot zasvojenka. Nenado-
ma spozna, da zraven nje že ves čas
živi potrpežljiva in vdana pomočnica
Marlene ...

Ironična melodrama *Grenke solze
Petre von Kant* je še eno utelešenje
Fassbinderjeve neprizanesljive
algebre človeških razmerij, ki tokrat
pravi: vedno se najde kdo, ki je zaradi
ljubezni ali denarja prepuščen milo-

sti drugega. Zato se morajo njegovi
filmski junaki in junakinje odločiti,
čemu se bodo odpovedali, da bi lahko
obdržali vsaj tisto drugo. Tista ali tisti,
ki ljubi, je samoumevno najšibkejši
člen te senčne verige človeških od-
nosov.

Grenka lezbična klasika, a vedno
znova vredna solz in ogleda!

The Bitter Tears of Petra von Kant is a slow,
stagnant, savagely ironic study of fashion de-
signer Petra von Kant, the seething assistant
who silently endures her punishment, and
the bewitching young wannabe model who
upends the hierarchy of domination. The film
embodies the Fassbinder's ruthless algebra of
human interaction: Love and cash will always
place somebody at someone else's mercy, and
the characters have to figure out how much
of one they'll part with in order to secure the
other. It's certainly not a sunny view of human
nature but it has the force of cruel conviction.

22.15

LETO TRINAJSTIH LUN

(IN EINEM JAHR MIT 13 MONDEN)

Nemčija, 1978, drama, angl. pod., 129 min, 35 mm

Scenarij, režija in fotografija: Rainer Werner Fassbinder
Glavne vloge: Volker Spengler, Ingrid Caven, Gottfried John, Elisabeth Trissenaar, Eva Mattes, Günther Kaufmann, Liselotte Pempeit
Glasba: Peer Raben, Roxy Music, Suicide

Leto trinajstih lun je gotovo eden naj-osebnjših Fassbinderjevih filmov. To je tragična zgodba o transseksualki Elviri (prej Erwin) iz Frankfurta,

ki zaradi nenaklonjenih življenjskih okoliščin vse bolj propada. V ključni filmski sceni Elvira svojo prijateljico in mlado prostitutko odpelje na ogled klavnice, kjer je nekoč kot moški sama delala in se zaljubila v moškega. Ko junakinja obuja svoje otroške travme – kot otrok je bila sirota, vzgajale so jo nune, nihče je ni hotel posvojiti –, njene besede vse bolj dušijo zvoki iz klavnice, katere podoba že tako spominja na koncentracijsko taborišče. V Fassbinderjevi vrsti tragičnih filmskih protagonistov/k - Petra von Kant, Fox, Maria Braun – je Elvira gotovo prototip luzerke, ki se ji je že od začetka vse ponesrečilo. Edina prijateljica Zora ji zapelje moškega, vsi drugi pa jo zavržejo: sestra Gudrun, ki jo je vzgajala, Anton Saitz, v katerega je zaljubljena, Irene, bivša žena in celo novinar, ki mu je v intervjuju za reviji

jo povedala svojo zgodbo. Zlomljena Elvira se na koncu vrne domov in se zruši na posteljo, kar vidimo v dolgem kadru. Tako je na koncu njena družbena odtujitev popolna in tudi primerno filmsko inscenirana. Ta film pa ni le krik intimne, temveč precizna študija socialnega zatiranja manjšine; s svojim »ozadjem«, ki mestoma spominja na koncentracijsko taborišče ali neofašistično zborovanje, pa je nedvomno tudi politični krik.

In a Year with 13 Moons is a tragic story of the Transsexual Elvira (formerly Erwin) in the city of Frankfurt who is slowly but surely perishing because of his social environment. Fassbinder geniusly converts the passion of his hero to a virtuoso journey through the twilight zones of a German metropolis, bringing together both polemics and sensitivity. One of his most intimate films.

petek, 5. december
20.00

MOJE RESNIČNO ŽIVLJENJE V ROUENU

(MA VRAIE VIE A ROUEN)

Francija, 2002, komična drama, angl.
pzd., 102 min, 35mm

Scenarij in režija: Olivier Ducastel in
Jacques Martineau
Glavne vloge: Ariane Ascaride, Jimmy
Tavares, Jonathan Zaccāi, Lucas
Bonnifait, Nicolas Pontois, H el ene
Surg ere
Glasba : Philippe Miller
Zvok: Regis M uller
Montaža: Sabine Mamou
Fotografija: Matthieu Poirot Delpech &
Pierre Milon
Produkcija: Nicolas Blanc

Moje resnično življenje v Rouenu, tretji skupni film režiserjev Oliviera Ducastela in Jacquesa Martineauja (Smešni Felix) pripoveduje o najstniku, ki se sooča s svojim čustvenim in telesnim razvojem med puberteto. Ko Etienne napolni šestnajst let, mu babica podari videokamero. Nova igračka se sprevrne v obsedenost, saj Etienne zagnano snema vsak vidik svojega življenja, ne prizanese niti svojim prijateljem in družinskim članom in članicam, kar jezi zlasti njegovo mater. Toda kot snemalec se Etienne vse bolj čustveno oddaljuje od ljudi, ki ga obdajajo. Ko se njegovim najbližjim njegovo filmanje zazdi napadalno in vsiljivo, sam odkrije tudi to, da kamera ni le sredstvo pasivnega opazovanja, temveč ima v resnici velikanski vpliv na dejanja in ravnanje tistih, ki jih snema. Bolj ko Etienne snema prijatelje in družino,

bolj postaja pravi subjekt svojih filmov on sam, saj njegovi posnetki ravno tako povratno delujejo na njegovo odražanje.

The True Story of My Life in Roen tells the tale of a young French teen's struggle to come to terms with his emotional and physical development during puberty. When young Etienne turned 16, his grandmother gave him a video recorder. As he films his friends and family, his coming-of-age becomes the true subject of his films, which also have begun to inversely influence his developing maturity.

22.00

MOJA MAMA IMA RADA ŽENSKÉ

(A MI MADRE LE GUSTAN LAS MUJERES)

Španija, 2001, komedija, angl. pod.,
96 min, 35mm

Scenarij in režija: Daniela Fejermán in
Inés París

Glavne vloge: Leonor Watling, Silvia
Abascal, María Pujalte, Rosa María
Sardà, Eliska Sirová, Chisco Amado,
Xabier Elorriaga, Aitor Mazo
Glasba: Juan Bardem

Zvok: Julio Recuero

Montaža: Fidel Collados

Fotografija: David Omedes

Produkcija: Beatriz de la Gándara

Film *Moja mama ima rada ženske* se začne s praznovanjem maminega rojstnega dne, na katerega je povabljena tudi njena nova ljubezen - ženska. Mama s šokantnim priznanjem svoje lezbične zveze popolnoma iztira svoje tri hčere. Kamera ne zadržuje napetosti, temveč se kadri, v skladu z dinamičnim temperamentom igralk, hitro menjavajo. Za

ravnovesje v nastali zmedbi mama in njena punca ubrano zaigrata na klavir, da bi preglasili hčerkinе misli. Sestre nam vsaka po svoje predstavijo svoj pogled na to, da je mama odslej lezbijka. Tri sestre – trije zorni koti. Elvira je histerična in nevrotična že sama po sebi, tako da kar poleti k svojemu psihoanalitiku po pomoč. Jimena (Himena) poskuša stvari racionalizirati, vendar v svoj urejen in konservativen svet zelo težko vključi mamino punco. Sol, deklica akcije, pa novico sprejme in jo takoj izkoristi za vsebino novega komada v svojem bendu. Težo maminega priznanja ves čas sproščajo nešteti komični zapleti. Nato se hčerke podajo v misijo spreobrnitve svoje mame. Ker so še vedno v šoku in se ne morejo soočiti z resnico o maminem spolnem nagnjenju, se odločijo razdreti njeno ljubezensko zvezo s punco, ki

je Čehinja in povrh vsega še odlična pianistka.

NAJBOLJŠI IGRANI FILM PO IZBORU GLEDALCEV, QUEER FILM FESTIVAL DUNAJ 2003!

Ob 24.00 sangria party v Klubu Monokel, Metelkova mesto, Masarykova 24. S kino vstopnico za film *Moja mama ima rada ženske* dobite prvo sangrio zastonj!

Sofia introduces her three adult daughters to her new lover who is their age and happens to be a woman. The women, in particular Elvira find it extremely difficult to accept their mother's sudden apparent sexual reversal. The news pushes the neurotic Elvira to the point of nervous breakdown. Sol, the youngest daughter, writes a lude rock song about it and performs in front of them at a concert. The daughters plot together on how to get their mother's new girlfriend, a native Czech, and brilliant pianist, out of her life.

sobota, 6. december
20.00

VENUS BOYZ

(VENERINI FANTJE)

Švica, Nemčija, 2001, dokumentarni
film, angl. pod., 104 min, 35mm

Scenarij in režija: Gabriel Baur
Glavne vloge: Dréd Gerestant, Diane
Torr, Del LaGrace Volcano, Bridge Mark-
land, Storme Webber, Mo Fischer – Mo
B. Dick, Queen Bee Luscious, Mistress
Formika, Dee Finley, Martina Meijer
Torr, Marcel Meijer, Shelly Mars, Philly
Abe, Hans Scheirl, Svar Simpson, Simo
Maronati, Judith Halberstam
Glasba: David Shiller
Zvok: Florian Eidenbenz, Magnetix
Montaža: Daniela Roderer, Jean Vites,
Salome Pitschen
Fotografija: Sophie Maintigneux

Produkcija: ONIX Filmproduction v
sodelovanju s Clock Wise Productions
New York, z Nino Froriep WDR Koeln,
s Heike Hempel in z Andreo Hanke,
Teleclub Zürich, in z Manuelo Meier

Venus Boyz je koprodukcijski doku-
mentarec švicarske režiserke Gabriel
Baur o ljudeh – tokrat zlasti o žen-
skah –, ki oblikujejo tako imenovane
vmesne spolne identitete. Legen-
darna prireditev Drag King Night
– Noč kraljev preobleke v New Yorku
– je izhodišče te zanimive odiseje
v transspolne svetove, kjer ženske
postanejo moški – nekatere samo
za eno noč, druge za vse življenje,
večina pa razvije neko obliko per-
formansa na odru ali v vsakdanjem
življenju. Kakšni so njihovi motivi
za to? O kakšnih spremembah spola
govorimo? Kje so stične točke med
lezbičnimi, queer, transseksualnimi
in transspolnimi identitetami? Kakš-
ne so njihove sanje? Njujorški kralji
preobleke se srečujejo v klubih, kjer
se radostno spreminjajo v svoj moški
alter ego, ga parodirajo ter razisku-
jejo polje moške erotike in strategije

moči. V Londonu bomo videli žen-
ske, ki eksperimentirajo z jemanjem
moških hormonov in tako stopajo na
še neznane poti brez vrtnitve; nekate-
re postanejo »novi moški«, druge pa
kar »kiborgi«.

V filmu nastopa berlinska performer-
ka Bridge Markland, njen performans
smo videli letos septembra v ljub-
ljanskem lezbičnem klubu Monokel,
in transspolni aktivist in ameriški
fotograf Del LaGrace Volcano, ki je
svoja dela ravno tako predstavil v
Monoklu, filmske projekcije v Kino-
teki pa se bo tudi udeležil.

NAJBOLJŠI FILM, SEMAINE DE LA CRITIQUE
LOCARNO 2001. NAGRADA OBČINSTVA,
MOSTRA LAMBDA BARCELONA 2003. NAGRA-
DA OBČINSTVA, COPENHAGEN GAY&LESBIAN
FILMFESTIVAL 2002. NOMINACIJA, SWISS
FILM AWARD 2002

22.00

EINSTEIN SEKSOLOGIJE

(DER EINSTEIN DES SEX)

Nemčija, 1999, drama, angl. pod., 100 min, 35mm

Scenarij: Chris Kraus in Valentin Passoni

Režija: Rosa von Praunheim

Glavne vloge: Kai Schumann, Friedel von Wangenheim, Gerd Lukas Storzer, Olaf Drauschke, Ben Becker, Meret Becker, Tima die Göttliche

Glasba: Karl-Ernst Sasse

Montaža: Mike Shepard

Fotografija: Elfi Mikesch

Film kultnega gejevskega režiserja Einstein seksologije orisuje življenje in delo Magnusa Hirschfelda (1868—1935), ki je bil Jud, gej in socialist.

Odraščal je v Kolbergu in že med študijem medicine na Humboldtovi univerzi so ga razjezila konservativna stališča profesorjev do istospolne ljubezni. Po smrti pruskega homoseksualnega vojaka, ki je nekoč iskal nasvet pri njem, in obsodbi Oscarda Wilda se je odločil, da se bo bojeval za pravice homoseksualcev. Leta 1897 je ustanovil organizacijo, ki je nasprotovala paragrafu 175, ki je kriminaliziral geje. Sam pa se je odpovedal spolnemu in ljubezenskemu življenju, da bi se tako izognil družbenim napadom. Toliko bolj se je posvetil raziskovanju transvestije, ustanovil je več skupin in objavil številna pomembna dela. Toda bil je tudi žrtev antisemitskih napadov, celo iz gejevskih krogov. Leta 1920 so ga nacionalni huligani na predavanju pretepli skoraj do smrti. Istega leta je v Berlinu ustanovil Inštitut za sekso-

logijo in tako rekoč ovekovečil novo vedo. Ko je bil star že skoraj petdeset let, si je dovolil osebno srečo s svojim pomočnikom Karlom Giesejem. Vendar zaradi bližajoče se vojne nista imela veliko časa. Ko so nacisti leta 1935 izropali njegov svetovno znani Inštitut za seksologijo, je moral zaradi lastne varnosti emigrirati v Francijo. Leta 1935 je v starosti 67 let umrl v Nici. Njegov ljubimec Karl Giese si je tri leta kasneje vzel življenje.

Einstein of Sex charts the life of the sexologist Magnus Hirschfeld (1868-1935). He was a Jew, gay and a Socialist. The Nazis looted his world-famous Institute for Sexology in Berlin, and he had to emigrate to France where he died in 1935. Hirschfeld grew up in Kolberg, studied Medicine at the Humboldt University and made a name for himself at the end of 19th century as a sexologist, a new science in those days.

THE SALIVATION ARMY

(VOJSKA SLINE)

Kanada, 2002, kratki film, angl., 22 min,
Beta

Scenarij in režija: Scott Treleaven
Glavne vloge: Kevin Drew, Michael
Barker, Simone Moir in Scott Treleaven
Glasba: kc accidental in Electric
Newspaper

Zgodba o krvi, seksu, pljuvanju, norenju in panku, v direktnem pripovednem slogu in-your-face – krvi in sperme. Skupina z ironičnim imenom Salivation Army (Vojska sline) je tri leta vodila kontrakulturni zine, ki je bil namenjen uporni in nezadovoljni queer pankerski mladini. Projekt, ki se je začel kot podvig male, lokalne in neznane skupine, je vzbudil veliko pozornost in kmalu postal vse bolj razvpita kulturna mreža. Alternativni avtor in režiser filma Scott Treleaven je v devetdesetih objavljala queer pankerski fanzin This is the Salivation Army, v katerem je bilo veliko seksi fotk, dobrih kolažev, filozofije, stripov, blasfemije, revolucije in še marsičesa.

NAGRADA COLINA CAMPBELLA ZA NAJBOLJŠI
MOŠKI KRATKI FILM, NEW FESTIVAL 2003 V
NEW YORKU!

A tale of blood, sex, spit, spunk & cult recruitment: for three years the Salivation Army operated a counterculture zine aimed at restless queer punk youth. But during their existence what began as a small, local gang transformed into an increasingly dangerous cult network. Part confessional, part recruitment drive. A vicious, erotic and instructional cut'n'paste portrait of the underground.

nedelja, 7. december
20.00

BLUE GATE CROSSING

(LANSE DA MEN)

Tajvan, Francija, 2002, drama, angl.
pod., 82 min, 35mm

Scenarij in režija: Yee Chih-Yen
Glavne vloge: Chen Bo-Lin, Guey Lun-Mei, Liang Shu-Hui, Joanna Chou
Glasba: Chris Hou
Zvok: Tu Duu-Chih
Montaža: Liao Ching-Song
Fotografija: Chien Hsiang
Produkcija: Peggy Chiao

Film spominja na uspešnico o najstniški ljubezni Pokaži mi ljubezen Lukasa Moodyssona, saj ravno tako občuteno raziskuje najstniško doživljanje, čustvovanje, prijateljevanje in prebujanje seksualnosti. *Blue Gate Crossing* je zgodba o odnosih med tremi mladimi učenci. Preprosta in resnobna Meng Kerou se zatreska v svojo lepo in priljubljeno najboljšo prijateljico, kateri pa je vseč najboljši plavalec šole Zhang Shihao. Meng nastopi v vlogi neprostovoljne posrednice, ljubezenskega sla, ki Zhan-gu prenese sporočilo o prijateljičini zaljubljenosti. Toda hkrati izve ne ravno veselo novico, da je plavalec pravzaprav zaljubljen vanjo ... Meng se vse bolj zaveda svojih čustev do prijateljice in se odloči odkrito spregovoriti o svojem nagnjenju. Njena nepričakovana izpoved povzroči nove zaplete – navsezadnje pa tudi

razplete, ki so slednjič še korak več na poti odraščanja.

Meng is a 17 year-old high school student who often laments that she is no longer a carefree soul. She is been carrying one secret for too many years. One day, she decides to unburden her secret on Zhang, a fellow 17 year old. Zhang, a blithe spirit, is the guileless one. His two dearest wishes are to win the swimming championship and to become Meng's sweetheart. He is so utterly unprepared for what she is about to tell him. The two teenagers have tasted adulthood.

22.00

KDO SE BOJI JERRYJA SPRINGERJA

(ponovitev)

SPREMLJEVALNI PROGRAM

nedelja, 30. november

PO FILMU PREDSTAVITEV USTVARJALCEV
FILMA IN TRADICIONALNA FESTIVALSKA
POGOSTITEV V KINOTEKI.

ponedeljek, 1. december

PO FILMU PREDSTAVITEV IN POGOVOR S
KLAUSOM MÜLLERJEM, POMOČNIKOM
REŽISERJA FILMA TODA BILA SEM DEKLE.

petek, 5. decembra

24.00 SANGRIA PARTY V KLUBU MONOKEL,
METELKOVA MESTO, MASARYKOVA 24. S
KINO VSTOPNICO ZA FILM MOJA MAMA IMA
RADA ŽENSKO DOBITE PRVO SANGRIO
ZASTONJ!

sobota, 6. december

DELAVNICA ZA BALKANSKE KRALJE P
REOBLEKE

PRIDITE IN SE POIGRAJTE S SPOLNIMI IDENTI-
TETAMI. SKUPAJ BOMO RAZISKALE SPOLNE
TRANSGRESIJE: USTVARJANJE LIKOV KRALJEV
PREOBLEKE ZA ZABAVO, ZMEDO, SUBVERZIJO
TER PRESENEČENJE DRUGIH IN NAS SAMIH.
DOBRODOŠLE. INFORMACIJE:
MONOKELCLANICE@HOTMAIL.COM..

DELAVNICO VODITA: WINDH IN VOLCANO
INDRA WINDH VODI DELAVNICE ZA KRALJE
PREOBLEKE V ŠVEDSKI QUEER SKUPNOSTI IN
TUDI ZA POKLICNE IGRALKE V TRADICIONAL-
NEM GLEDALIŠČU IN FILMU.

DEL LAGRACE VOLCANO ŽE VEČ LET USTVAR-
JA IN FOTOGRAFSKO DOKUMENTIRA KUL-
TURO KRALJEV PREOBLEKE PO VSEM SVETU.
LETA 1999 JE IZDAL MONOGRAFIJO THE
DRAG KING BOOK.

URNIK DELAVNICE:

PETEK, 5. DECEMBER, 17.30 - 19.30

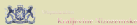
SOBOTA, 6. DECEMBER, 11.00 - 19.00

ŠKUC

MOL - KULTURA

URAD RS ZA MLADINO

PROHELVETIA
Arts Council of Switzerland

MONOKEL

info GALFON
01 4324 089

Selekcija in organizacija

Brane Mozetič, Miran Šolinc, Igor Španjol,
Suzana Tratnik, Vesna Vravnik

Organizator festivala in založnik
filmskega lista

Društvo ŠKUC, Metelkova 6, Ljubljana
tel. 01 4327 368,
fax. 01 2329 185,
www.skuc.org

Pokroviteljja otvoritvenega večera
Klub Monokel in Klub Tiffany

Posebna zahvala/Special thanx

Hanna Bruhin, Kurt Maeder, Aleš Pečnik, Del
LaGrace Volcano, Elizabeta Žargi

Besedilo

Suzana Tratnik
Oblikovanje plakata in filmskega lista
Boštjan Lisec

Tisk

Collegium Graphicum

Festival je bil prvič organiziran leta 1984 v
okviru festivala Magnus in velja za najstarejši
festival lezbičnega in gejevskega filma v
Evropi.

Informacije

Galfon 01 4324 089 (od 19.00 do 22.00) in
Slovenska Kinoteka 01 4342 524
www.ljudmila.org/siqrd/fglf